

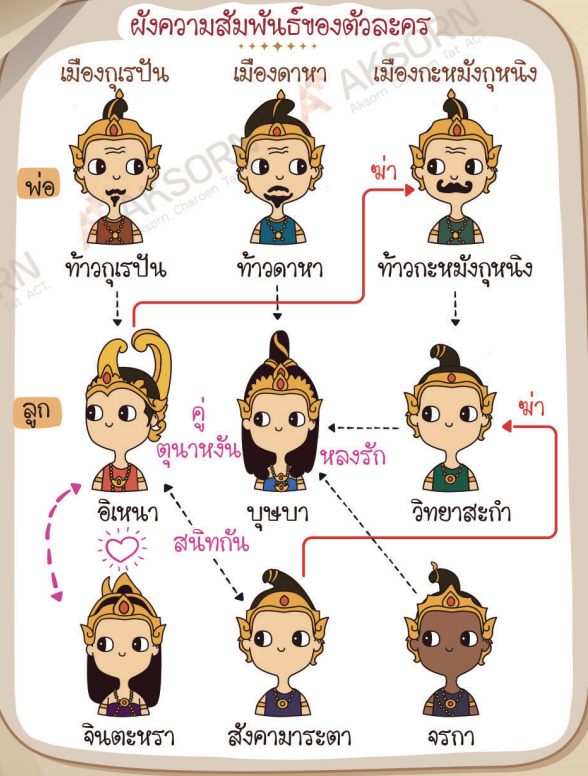
ผู้แต่ง พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย (ร.2) ลักษณะบทประพันธ์ กลอนบทละคร

จุดประสงค์ในการแต่ง เพื่อใช้เป็นบทละครในสำหรับแสดง เพื่อสร้างความบันเทิงให้แก่ข้าราชการบริวารและประชาชน

อีเหนา ตอน ดักกะหมังกุหนิง

เรื่องย่อ

เมืองหมันหยยา
อีเหนาเดินทางไปร่วมงานพระศพ ได้พบกับจินตะหราจึง **ปฏิเสธ** บุษบา
ไม่แต่งงานกับคนไม่เคยเจอ

เมืองดาหา
ท้าวดาหาทราบข่าวก็ **โกรธ** และประกาศว่า ถ้าใครมาสู่ขอ บุษบาก็จะยกให้
จรรกาทราบข่าวจึงรีบมาสู่ขอทันที
พูดไปแล้วจำใจต้องยกให้

เมืองกะหมังกุหนิง
วิชาสาสะก้า **เก็บรูป** บุษบา ได้ในป่าเกิดหลงรัก จึงให้พ่อไปขอ บุษบา
ท้าวดาหาจำเป็นต้อง **ปฏิเสธ** การขอ บุษบา จากท้าวกะหมังกุหนิง

ยังงี้ก็ไม่เปลี่ยนใจ ราชชนนีอยู่แล้ว
ไขแล้วพ่อเก่งที่สุด แล้วลูกจะได้บุษบามาครอง
แต่ใครได้ทำนายว่าจะถึงขาดทั้งพ่อและลูกให้จงได้เห็นการทำศึก

ท้าวกะหมังกุหนิง **โกรธ** จึง **จัดทัพ** ยกไปตีเมืองดาหา
พ่อจะไปตีเมือง จึงตัวบุษบา มาให้ลูกเอง

เมืองหมันหยยา
ท้าวสุเรปัน **ส่งราชสาส์น** ให้ยกทัพไปช่วยท้าวดาหา
จำใจต้องยกทัพไปช่วย เพราะท่านพ่อจะตัดพ่อตัดลูก

เดินทางไปเมืองดาหา
พร้อมกับสิ้งคามาระตา เพื่อไปสมทบกับทัพเมืองอื่นๆ

สนามรบ
อีเหนายอมให้ **นำศพ** ของพ่อลูกกลับไป **ทำพิธี** ตามราชประเพณี แล้วไปเข้าเฝ้าท้าวดาหาจนได้พบกับบุษบา
ต้องได้บุษบามาครองให้ได้

ต้องได้บุษบามาครองให้ได้

คุณค่าด้านเนื้อหา

- ความรักของพ่อที่มีต่อลูก
- การมีสติและคิดให้รอบคอบ

คุณค่าด้านสังคม

- ความเชื่อประเพณีและพิธีกรรมโบราณ
- โหราศาสตร์ พิธีตัดต้นไม้มข่มนาม
- พิธีเบิกโชลงนทวาร

สภาพการทำศึกสงครามในอดีต

การตั้งค่ายตามตำราพิชัยสงคราม

ข้อคิด

บางดั่งการตามใจลูกมากเกินไป อาจทำร้ายลูกและตนเอง

